Kamrater, härligt att ni är här för att fira 1a Maj och manifestera för solidaritet och rättvisa.

När vi stod här på 1 maj för ett år sedan leddes landet av regeringen Reinfeldt. En regering som i åtta år varit ledande i Europa när det gäller stora skattesänkningar och att överlämna skattefinansierade verksamheter inom vård, skola och omsorg till privata vinstintressen.

Nu ser det politiska landskapet annorlunda ut. Regeringen Reinfeldt har fått lämna ifrån sig makten och tack vare oss finns nu en överenskommelse om att ta bort vinstintresset ur välfärden. Vi fick fortsatt förtroende att styra Gotland.

Det var så klart en besvikelse att Vänsterpartiet inte fick vara med och bilda en riktig rödgrön regering efter valet. Vi vill regera landet, välja en helt annan färdriktning, och vi vill genomföra våra förslag.

Denna parlamentariska situation, där S-MP regeringen är beroende av oss för att få igenom sin budget ger dock Vänsterpartiet möjligheter de kommande åren. Vi har börjat med att genomföra flera av våra vallöften som handlar om att skapa en välfärd att lita på och att minska inkomstskillnaderna mellan kvinnor och män. Det är ingen revolution, men det gör skillnad i människors vardag, när underhållstödet höjs, medicin för barn blir gratis och stupstocken i sjukförsäkringen tas bort. Och det är bra, men det räcker inte.

Sverige har efter åtta år med borgerlig regering stora politiska utmaningar som inte kommer mötas inom ramen för S-Mp-regeringens planer under dessa fyra år. Det gäller inte minst att rätta till bristerna i välfärden, de ökade klyftorna mellan kvinnor och män, klimatfrågan, arbetsrätten och de galopperande skillnaderna mellan stad och land. De borgerliga årens brist på välfärdsatsningar syns tydligt här på Gotland, precis som på många andra håll. Vi ser stora problem att finansiera den välfärd vi vill ha, och regeringen har inte visat någon vilja att börja flytta tillbaka pengar från jobbskatteavdragens vinnare, till den vård, skola och omsorg som kommunerna ska erbjuda. Vi driver dessa frågor hårt, och hoppas att regeringen, med Vänsterpartiets stöd vågar driva en radikalt annorlunda politik än alliansen.

Vårt alternativ är ett samhälle med gemensamma lösningar, rättvisa och framsynt demokratisk styrning. Där jobben är trygga, där kvinnor och män är jämställda och där omtanke och medmänsklighet, inte girighet, är drivkraften i samhällsutvecklingen. Kort sagt ett samhälle där det finns mycket som Inte är till salu. Vår gemensamma välfärd är inte till salu, arbetsrätten är inte till salu och våra barns framtid är inte till salu.

Att det är jorden, planeten, klimatet som sätter gränser för våra och framtida generationers liv, vet vi egentligen alla. Ofta känns frågan stor och abstrakt, vi gör den lite hanterbar genom att sortera sopor och handla ekologiskt. Ett litet steg i ett annat sätt att tänka. Men här och nu är det väldigt konkret, på ett mycket svårare sätt. Jobb till varje pris? jobb till vilket pris? Grundvatten till människor och djur, orörd natur för att skydda speciella och sällsynta naturtyper, men också orörd natur som tillgång för utveckling.

I Ojnareskogen får man välja väg, den information och kunskap jag fått genom åren säger mej att vi måste välja vattnet före jobben, skydd av naturen får vi på köpet. Jag hoppas att också regeringen gör detta val, och säger Nej till kalkbrytning i Ojnareskogen. Men jag hoppas också att man hittar möjligheter för att Cementa ska kunna fortsätta bryta kalk på Gotland, det är viktiga jobb här, och cement är byggstenen i många av de planerade infrastruktur satsningarna. Koldioxid utsläppen blir inte mindre för att man flyttar produktionen till fabriker med sämre teknologi i andra länder.

Jag och Vänsterpartiet tror inte att en anpassning till vad naturen tål kommer att vara enkel, det kommer att bli många svåra val och stora utmaningar. Men just därför kan vi inte prata om bara

en grön omställning. Det måste till en röd och grön omställning under demokratiska former. En omställning byggd på solidaritet och ansvarstagande, som också ska finansiera välfärden.

Rättvisa och klimat hänger ihop. De som belastar miljön och klimatet mest måste också vara de som får göra de största förändringarna i konsumtion och livsstil. Konsumtionen av prylar, flygresor och överdådiga frtidshus ska inte minskas genom att de många får kraftigt försämrad ekonomi, och inte längre kan efterfråga, samtidigt som de mest välbeställda konsumerar ännu mer. Hållbarhet handlar både om miljö och gott vardagsliv. Vi behöver styra om från privat överflöd till bra välfärd som når de många.

De rika länderna har störst ansvar för klimatkrisen och måste därför göra stora egna förändringar men också hjälpa fattiga länder ekonomiskt med omställning till ett mer hållbart samhälle. Därför krävs det en klimatomställning som också innebär politik för ökad jämlikhet och rättvis fördelning. En röd och grön omställning.

Våra gemensamma resurser vill vi använda för investeringar i det som är långsiktigt hållbart som goda bostäder, utbildning, förnybar energi, hållbara transporter och skyddade naturområden.

Att förhandla med en regering som i och för sej gillar välfärd, men är ovillig till skattehöjningar är inte lätt. Och det kommer nog inte att bli lättare framöver. Vi är nöjda med de avtryck vi gjort i statsbudgeten, även om vi hade velat mycket mer.
Vi har två viktiga mål som vi siktar mot. Nu och i kommande förhandlingar.
- Att minska inkomstskillnaderna mellan kvinnor och män. Ett viktigt mål för oss som ett feministiskt parti Det är mycket angeläget reformer som gynnar breda grupper av kvinnor.
- Att skapa en välfärd att lita på.
En generell välfärd som omfattar alla som är i behov av den. Som innebär en solidarisk omfördelning av ekonomiska resurser, mellan lågavlönade och högavlönade, mellan kvinnor och män, mellan olika perioder i våra liv, mellan sjuka och friska samt mellan de som har ett arbete och de som är arbetslösa. Steg mot ett rättvist och solidariskt samhälle.

I den budget som vi presenterade nu i april fanns bägge dom här områdena med, ofta dessutom i samma förslag till förbättringar. Många förbättringar i välfärden gynnar kvinnor mer än män.

Några saker som Vänsterpartiet drivit vill jag berätta om här.
- Glasögonbidrag och gratis medicin för barn.
- Satsning på kvinnojourerna.
- Höjd sjuk och aktivitetsersättning.
- Höjt bostadstillägg för pensionärer.
- Tillskott till äldreomsorgen.
- Höjt underhållstöd med 300 kr i månaden per barn.
- Att stupstocken i sjukförsäkringen försvinner, mycket bra, ingen blir friskare av att oroa sej för sin ekonomi.

Andra satsningar vi ser som mycket positiva är fler platser inom vuxenutbildningen och satsningar på förskola och skola.

Som kommunalpolitiker är det dock väldigt lätt att se, att även om färdriktningen är rätt, så är det helt otillräckligt. Ska vi kunna behålla och utveckla vår välfärd här på Gotland krävs att regeringen höjer de generella statsbidragen till kommunerna kraftigt. En stor del av de resurser som regeringen Reinfeldt satsat på RUT, ROT och jobbskatteavdrag, och det är mer än 100 miljarder om året, behöver komma till välfärden istället. Där gör de större nytta, används mer solidariskt och dessutom på ett sätt som ger fler jobb och är mindre belastande för miljön.
Det blir kort sagt väldigt många vinnare.

Det tycker man att också socialdemokrater och miljöpartister borde inse, och våga sej på att driva en politik som är radikalt annorlunda än alliansens. Vi får försöka hjälpa dem på traven, genom att driva vår politik som ett aktivt oppositionsparti. Och hoppas att också fackföreningar och sociala rörelser ställer krav.
Jag litar på alla er här i det jobbet.